

manžele státními občany. Mají-li manželé v době podání návrhu své bydliště na území druhé smluvní strany, má pravomoc také soud této smluvní strany.

(2) Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, má pro rozhodování o osobní a majetkových vztazích manželů pravomoc soud smluvní strany, na jejímž území mají nebo měli manželé posledně společně bydliště.

(3) Nemají-li manželé společně bydliště, mají pravomoc soudy obou smluvních stran.

(4) Bylo-li řízení zahájeno u soudu jedné smluvní strany, nemůže být též nárok mezi tímž účastníky uplatňován u soudu druhé smluvní strany. Soud, u něhož byl nárok uplatněn později, vysloví z úřední moci svou nepříslušnost.

Rozvod

Článek 27 C

(1) Pro rozvod manželství platí zákony smluvní strany, jejímž státními občany jsou oba manželé v době podání návrhu.

(2) Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, užije soud, u něhož se řízení o rozvod koná, vlastních zákonů.

Článek 27 D

(1) Pro rozvod podle článku 27 C, odstavec 1 Smlouvy má pravomoc soud smluvní strany, jejímž státními občany jsou manželé v době podání návrhu. Mají-li oba manželé v době podání návrhu své bydliště na území druhé smluvní strany, má pravomoc i tento soud.

(2) Pro rozvod podle článku 27 C, odstavec 2 Smlouvy má pravomoc soud smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé své bydliště.

(3) Má-li jeden z manželů své bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, mají pro řízení o rozvod manželství pravomoc soudy obou smluvních stran.

(4) Bylo-li řízení zahájeno u soudu jedné smluvní strany, nemůže být též nárok mezi tímž účastníky uplatňován u soudu druhé smluvní strany. Soud, u něhož byl nárok uplatněn později, vysloví z úřední moci svou nepříslušnost.

Článek 27 E

Pro zjištění neplatnosti manželství nebo pro určení, zda tu manželství je či není, stejně jako pro pravomoc v těchto případech, platí příslušná ustanovení článku 27 a 27 D Smlouvy.

7. Články 28, 29 a 30 Smlouvy zní takto:

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi

Článek 28

(1) Určení a popření otcovství se řídí podle zákonů smluvní strany, jejíž státní občanství získalo dítě narozením.

(2) Pro formu uznání otcovství stáčí dodržet zákony smluvní strany, na jejímž území bylo prohlášení o uznání učiněno.

Článek 29

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi se řídí zákony smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě.

Článek 30

(1) Pro rozhodování o právních vztazích, uvedených v článcích 28 a 29 Smlouvy má pravomoc jak soud smluvní strany, jejímž je dítě státním občanem, tak i soud smluvní strany, na jejímž území má dítě své bydliště nebo pobyť.

(2) Bylo-li řízení zahájeno u soudu jedné smluvní strany, nemůže být též nárok mezi tímž účastníky uplatňován u soudu druhé smluvní strany. Soud, u něhož byl nárok uplatněn později, vysloví z úřední moci svou nepříslušnost.

8. Článek 49 Smlouvy se mění na čl. 49 A, před něj se vkládá nový článek 49, který zní takto:

Článek 49

Pravomocná rozhodnutí orgánů jedné smluvní strany o nerajetkových věcech občanských a rodinných budou na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení uznávány, měl-li orgán, který rozhodnutí vydal pravomoc podle ustanovení této Smlouvy a žádný orgán druhé smluvní strany nevydal již dříve pravomocné rozhodnutí v této věci mezi tímž účastníky řízení.

9. Článek 52 odstavec 2 Smlouvy zní takto:

(2) Návrh je třeba podat buď u justičního úřadu, který o věci rozhodl v první instanci, nebo u justičního úřadu, který je příslušný návrh vyřídit ve věci samé. Návrh podaný u soudu první instance bude postoupen justičnímu úřadu, příslušnému k rozhodnutí ve věci samé. Návrh na povolení výkonu rozhodnutí se pokládá zároveň za návrh provedení výkonu rozhodnutí. Smluvní strany zaručují, že výkon rozhodnutí bude proveden z úřední mocí.

10. Článek 60 Smlouvy zní takto:

Článek 60

Základní ustanovení o převzetí trestního stíhání

(1) Smluvní strany se zavazují na základě druhé smluvní strany provádět podle vlastních zákonů trestní stíhání svých státních občanů, kteří jsou podezřelí, že na území dožadující smluvní strany spáchali trestný čin nebo přečin (Straftat).

(2) Smluvní strany mohou žádat o převzetí stíhání takových porušení práva, jež se podle právního řádu dožadující smluvní strany považují za trestný čin nebo přečin (Straftat) a podle právního řádu dožadované smluvní strany jen za přešůpek nebo porušení pořádkových předpisů. Dožadovaná smluvní strana vyřídí dožádání podle vlastních právních předpisů.

(3) Občanskoprávní nároky osob, poškozených porušením práva, uplatnění v převzatém řízení se stanou — byl-li podán návrh na náhradu škody — součástí řízení.

11. Za Článek 60 Smlouvy se vkládá Článek 60 A tohoto znění:

Článek 60 A

Rízení při žádostech o převzetí trestního stíhání

(1) K žádosti o převzetí trestního stíhání třeba připojit:

- údaje, týkající se osoby, včetně jejího státního občanství
- popis skutkového stavu
- důkazní prostředky
- prvopis spisů nebo jejich ověřený opis, pokud je to zapotřebí, jinak výsledky vyšetřování
- **opis znění ustanovení, jichž má být úzito na území druhé smluvní strany v rámci řízení**
- **návrh na náhradu škody**
- návrh na trestní stíhání, pokud je to podle práva dožadované smluvní strany zapotřebí.

(2) Žádost o převzetí trestního stíhání musí být podepsána a opatřena razítkem příslušného orgánu.